پل نو روی رود دشت‌کنار تا پیش از برف بسته می‌ماند

(گزارش از مهدی رستگار)

پل نو روی رود دشت‌کنار، که ارتباط ۱۲ روستای بخش بالادست را با مرکز شهرستان برقرار می‌کند، از ساعت ۶ صبح امروز برای عبور خودروهای سنگین بسته شد. مسئولان می‌گویند این پل تا پیش از آغاز بهمن دوباره بازگشایی نمی‌شود. عبور عابران پیاده و موتورسیکلت‌ها همچنان ادامه دارد.

بهروز کیانی، مدیرعامل شرکت عمران راه‌های کوهستان، روز سه‌شنبه در نشستی با خبرنگاران گفت که بازرسی‌های فنی نشان داده است ۴ دهانه از ۷ دهانه پل دچار فرسایش عمیق در پایه‌های میانی شده‌اند. او افزود: «اگر تا زمستان کاری نکنیم، با نخستین سیلاب بزرگ خطر فروریختن جدی است.» به گفته او، برآورد هزینه مقاوم‌سازی ۱۸۰ میلیارد تومان است.

در همین نشست، فرماندار دشت‌کنار اعلام کرد که ۳۲ خانوار ساکن در حریم پل ناچار به تخلیه موقت شده‌اند و ۱۴ واحد مسکونی در معرض خطر مستقیم قرار دارند. به گفته او، ۲۶ خانوار در مدرسه شبانه‌روزی روستای کهنه‌ده اسکان داده شده‌اند و ۱۲ خانوار دیگر نزد بستگان ساکن شهر دشت‌کنار رفته‌اند. فرماندار گفت که ۹ واحد تجاری در حریم پل نیز تعطیل شده‌اند.

مسیر جایگزین از گردنه سیاه‌کمر می‌گذرد که فاصله را ۴۰ کیلومتر بیشتر می‌کند و در زمستان اغلب برفگیر است. رانندگان کامیون‌های حامل میوه و مصالح ساختمانی می‌گویند هزینه حمل هر تن بار تا ۳۵ درصد افزایش یافته است. یکی از آنان گفت: «پارسال با ۱۲ میلیون تومان بار را می‌بردیم، امسال ۱۶ میلیون هم کم است.»

اتحادیه باغداران دشت‌کنار اعلام کرده است که در صورت طولانی شدن بسته‌شدن پل، خسارت سیب‌زمینی‌کاران و باغداران منطقه را پیگیری خواهد کرد. کیانی گفت که ۱۵ میلیارد تومان از محل اعتبارات استانی برای آغاز عملیات مقاوم‌سازی در نظر گرفته شده است. او وعده داد که کار از ۱۵ آذر آغاز شود و پیش‌بینی کرد که پل تا ۱۰ دی دوباره آماده عبور سنگین باشد.

۲۰ درصد از مساحت جنگل‌های بلوط‌زار در ۱۰ سال گذشته از بین رفته است

(گزارش از مهدی رستگار)

بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد که از سال ۱۳۹۱ تا ۱۴۰۱ حدود ۲۰ درصد از مساحت جنگل‌های بلوط‌زار در ۱۰ سال گذشته از بین رفته است. این جنگل‌ها که در دامنه‌های شمالی کوه‌های سرخه‌کمر و ارتفاعات میان‌دره گسترده‌اند، تا پیش از این یکی از مهم‌ترین منابع هیزم و علوفه برای روستاهای اطراف به‌شمار می‌رفتند. اکنون بسیاری از آن‌ها به زمین‌های بایر یا باغ‌های دیم تبدیل شده‌اند.

بر اساس گزارش اداره منابع طبیعی شهرستان، مساحت جنگل‌های بلوط‌زار در سال ۱۳۹۱ حدود ۱۲۰ هزار هکتار برآورد شده بود. در سال ۱۴۰۱ این رقم به کمتر از ۹۶ هزار هکتار رسیده است. در همین مدت، مساحت زمین‌های کشاورزی در دامنه‌ها و دشت‌های پایین‌دست حدود ۱۸ هزار هکتار افزایش یافته است. به گفته کارشناسان، بیشترین تخریب در فاصله ۱ تا ۳ کیلومتری روستاها رخ داده است.

دلیل اصلی این تغییر، گسترش کشت دیم و تبدیل جنگل به زمین زراعی است. در بسیاری از موارد، درختان ابتدا قطع شده‌اند و سپس زمین برای کشت گندم یا جو شخم خورده است. در برخی نقاط نیز، به‌ویژه در سال‌های خشک، کشاورزان به‌دلیل کاهش بارندگی مجبور شده‌اند درختان باقی‌مانده را نیز برای تأمین سوخت و علوفه از بین ببرند. این روند در ۱۰ سال گذشته تقریباً بدون وقفه ادامه داشته است.

پیامدهای این تغییر تنها محدود به طبیعت نیست. بسیاری از چشمه‌های کوچک منطقه که آب آشامیدنی ۱۴ روستا را تأمین می‌کردند، در سال‌های اخیر یا خشک شده‌اند یا دبی آن‌ها به‌شدت کاهش یافته است. در روستای چشمه‌سار علیا، که تا سال ۱۳۹۵ حدود ۴۰ خانوار در آن زندگی می‌کردند، اکنون تنها ۱۱ خانوار ساکن مانده‌اند. بسیاری از اهالی این روستا مهاجرت خود را به کمبود آب و از بین رفتن پوشش جنگلی نسبت می‌دهند.

مسئولان محلی از طرح‌هایی برای احیای بخشی از این جنگل‌ها خبر داده‌اند. از جمله این طرح‌ها می‌توان به کاشت ۵۰۰ هزار نهال بلوط و بادام کوهی در ۲ هزار هکتار از اراضی رها شده اشاره کرد. همچنین قرار است ۱۲ کیلومتر بذرپاش هوایی برای بذرکاری در مناطق صعب‌العبور به کار گرفته شود. با این حال، برخی کارشناسان معتقدند که بدون ایجاد منابع جایگزین برای سوخت و علوفه، این طرح‌ها نتیجه پایداری نخواهند داشت.

۱۲ روستای بخش بالادست بدون آب آشامیدنی مانده‌اند

(گزارش از مهدی رستگار)

لوله‌کشی آب آشامیدنی ۱۲ روستای بخش بالادست شهرستان سرخه‌کمر از ساعت ۶ صبح امروز قطع شده است. مسئولان می‌گویند این قطعی تا زمانی که لوله‌های آسیب‌دیده در ۳ نقطه مسیر تعمیر نشود ادامه خواهد داشت. تانکرهای آب‌رسانی به روستاها اعزام شده‌اند، اما بسیاری از اهالی می‌گویند این کمک‌ها برای نیازهای روزانه کافی نیست.

به گفته مسئولان، لوله‌ها در ۳ نقطه مسیر، در فاصله‌های ۱۴، ۲۷ و ۳۹ کیلومتری از مخزن اصلی بخش، دچار شکستگی شده‌اند. علت اصلی این شکستگی‌ها فرسودگی لوله‌ها و حرکت زمین در مسیرهای کوهستانی اعلام شده است. تیم‌های تعمیر از ساعت ۸ صبح دیروز کار خود را آغاز کرده‌اند، اما تا ظهر امروز هیچ‌یک از نقاط آسیب‌دیده به مدار برنگشته بود.

در روستای چشمه‌سار علیا، که حدود ۴۰ خانوار در آن زندگی می‌کنند، اهالی صف‌های طولانی برای گرفتن آب تشکیل داده‌اند. بسیاری از آنان سالمندانی هستند که برای رفتن به محل توزیع آب با مشکل روبه‌رو شده‌اند. یکی از اهالی گفت که خانواده‌اش برای شستن ظرف‌ها و حتی شست‌وشوی کودک خردسال با مشکل جدی مواجه شده است.

بخشدار سرخه‌کمر، آقای منصور دلاوری، در نشستی خبری گفت که ۱۲ تانکر آب‌رسانی در حال رفت‌وآمد هستند و ظرفیت مجموع آن‌ها روزانه حدود ۳۶۰ تن است. او افزود که برای جمعیت فعلی منطقه این مقدار کافی نیست و از مردم خواست مصرف خود را تا حد امکان کاهش دهند. به گفته او، ۲ مخزن ذخیره آب در روستاهای بالادست نیز در حال پر شدن است.

با این حال، برخی اهالی می‌گویند که تانکرها گاهی با تأخیر چند ساعته به روستاها می‌رسند. یکی از دامداران منطقه گفت که دام‌هایش بدون آب مانده‌اند و ناچار است آن‌ها را به مناطق دیگر ببرد. او گفت: «ما فقط آب برای خودمان نمی‌خواهیم، دام ما هم زندگی ماست.» برخی از اهالی نیز از نبود اطلاع‌رسانی دقیق درباره زمان وصل مجدد آب گلایه دارند.

مسئولان اعلام کرده‌اند که گروه‌های تعمیر شبانه‌روز کار خواهند کرد و پیش‌بینی می‌شود تا پایان هفته آب لوله‌کشی به‌طور کامل به روستاها بازگردد. با این حال، اهالی می‌گویند تا زمانی که این وعده عملی نشود، نگرانی همچنان باقی است. بخشدار نیز گفته است که در صورت طولانی شدن قطعی، جلسه‌ای با حضور نمایندگان روستاها برگزار خواهد شد.

۱۲ روستای بخش بالادست بدون آب آشامیدنی مانده‌اند

(گزارش از مهدی رستگار)

لوله‌کشی آب آشامیدنی ۱۲ روستای بخش بالادست شهرستان سرخه‌کمر از ساعت ۶ صبح امروز قطع شده است. مسئولان می‌گویند این قطعی تا زمانی که لوله‌های آسیب‌دیده در ۳ نقطه مسیر تعمیر نشود ادامه خواهد داشت. تانکرهای آب‌رسانی به روستاها اعزام شده‌اند، اما بسیاری از اهالی می‌گویند این کمک‌ها برای نیازهای روزانه کافی نیست.

به گفته مسئولان، لوله‌ها در ۳ نقطه مسیر، در فاصله‌های ۱۴، ۲۷ و ۳۹ کیلومتری از مخزن اصلی بخش، دچار شکستگی شده‌اند. علت اصلی این شکستگی‌ها فرسودگی لوله‌ها و حرکت زمین در مسیرهای کوهستانی اعلام شده است. تیم‌های تعمیر از ساعت ۸ صبح دیروز کار خود را آغاز کرده‌اند، اما تا ظهر امروز هیچ‌یک از نقاط آسیب‌دیده به مدار برنگشته بود.

در روستای چشمه‌سار علیا، که حدود ۴۰ خانوار در آن زندگی می‌کنند، اهالی صف‌های طولانی برای گرفتن آب تشکیل داده‌اند. بسیاری از آنان سالمندانی هستند که برای رفتن به محل توزیع آب با مشکل روبه‌رو شده‌اند. یکی از اهالی گفت که خانواده‌اش برای شستن ظرف‌ها و حتی شست‌وشوی کودک خردسال با مشکل جدی مواجه شده است.

بخشدار سرخه‌کمر، آقای منصور دلاوری، در نشستی خبری گفت که ۱۲ تانکر آب‌رسانی در حال رفت‌وآمد هستند و ظرفیت مجموع آن‌ها روزانه حدود ۳۶۰ تن است. او افزود که برای جمعیت فعلی منطقه این مقدار کافی نیست و از مردم خواست مصرف خود را تا حد امکان کاهش دهند. به گفته او، ۲ مخزن ذخیره آب در روستاهای بالادست نیز در حال پر شدن است.

با این حال، برخی اهالی می‌گویند که تانکرها گاهی با تأخیر چند ساعته به روستاها می‌رسند. یکی از دامداران منطقه گفت که دام‌هایش بدون آب مانده‌اند و ناچار است آن‌ها را به مناطق دیگر ببرد. او گفت: «ما فقط آب برای خودمان نمی‌خواهیم، دام ما هم زندگی ماست.» برخی از اهالی نیز از نبود اطلاع‌رسانی دقیق درباره زمان وصل مجدد آب گلایه دارند.

مسئولان اعلام کرده‌اند که گروه‌های تعمیر شبانه‌روز کار خواهند کرد و پیش‌بینی می‌شود تا پایان هفته آب لوله‌کشی به‌طور کامل به روستاها بازگردد. با این حال، اهالی می‌گویند تا زمانی که این وعده عملی نشود، نگرانی همچنان باقی است. بخشدار نیز گفته است که در صورت طولانی شدن قطعی، جلسه‌ای با حضور نمایندگان روستاها برگزار خواهد شد.

۲۰ درصد از مساحت جنگل‌های بلوط‌زار در ۱۰ سال گذشته از بین رفته است

(گزارش از مهدی رستگار)

بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد که از سال ۱۳۹۱ تا ۱۴۰۱ حدود ۲۰ درصد از مساحت جنگل‌های بلوط‌زار در ۱۰ سال گذشته از بین رفته است. این جنگل‌ها که در دامنه‌های شمالی کوه‌های سرخه‌کمر و ارتفاعات میان‌دره گسترده‌اند، تا پیش از این یکی از مهم‌ترین منابع هیزم و علوفه برای روستاهای اطراف به‌شمار می‌رفتند. اکنون بسیاری از آن‌ها به زمین‌های بایر یا باغ‌های دیم تبدیل شده‌اند.

بر اساس گزارش اداره منابع طبیعی شهرستان، مساحت جنگل‌های بلوط‌زار در سال ۱۳۹۱ حدود ۱۲۰ هزار هکتار برآورد شده بود. در سال ۱۴۰۱ این رقم به کمتر از ۹۶ هزار هکتار رسیده است. در همین مدت، مساحت زمین‌های کشاورزی در دامنه‌ها و دشت‌های پایین‌دست حدود ۱۸ هزار هکتار افزایش یافته است. به گفته کارشناسان، بیشترین تخریب در فاصله ۱ تا ۳ کیلومتری روستاها رخ داده است.

دلیل اصلی این تغییر، گسترش کشت دیم و تبدیل جنگل به زمین زراعی است. در بسیاری از موارد، درختان ابتدا قطع شده‌اند و سپس زمین برای کشت گندم یا جو شخم خورده است. در برخی نقاط نیز، به‌ویژه در سال‌های خشک، کشاورزان به‌دلیل کاهش بارندگی مجبور شده‌اند درختان باقی‌مانده را نیز برای تأمین سوخت و علوفه از بین ببرند. این روند در ۱۰ سال گذشته تقریباً بدون وقفه ادامه داشته است.

پیامدهای این تغییر تنها محدود به طبیعت نیست. بسیاری از چشمه‌های کوچک منطقه که آب آشامیدنی ۱۴ روستا را تأمین می‌کردند، در سال‌های اخیر یا خشک شده‌اند یا دبی آن‌ها به‌شدت کاهش یافته است. در روستای چشمه‌سار علیا، که تا سال ۱۳۹۵ حدود ۴۰ خانوار در آن زندگی می‌کردند، اکنون تنها ۱۱ خانوار ساکن مانده‌اند. بسیاری از اهالی این روستا مهاجرت خود را به کمبود آب و از بین رفتن پوشش جنگلی نسبت می‌دهند.

مسئولان محلی از طرح‌هایی برای احیای بخشی از این جنگل‌ها خبر داده‌اند. از جمله این طرح‌ها می‌توان به کاشت ۵۰۰ هزار نهال بلوط و بادام کوهی در ۲ هزار هکتار از اراضی رها شده اشاره کرد. همچنین قرار است ۱۲ کیلومتر بذرپاش هوایی برای بذرکاری در مناطق صعب‌العبور به کار گرفته شود. با این حال، برخی کارشناسان معتقدند که بدون ایجاد منابع جایگزین برای سوخت و علوفه، این طرح‌ها نتیجه پایداری نخواهند داشت